

تەلقنارلىق

مۇتەئەسسسلەرنىڭ قوش

تىللىق مائارىپقا بەرگەن

تەۋسىيىنامىسى

ئەرگىن سىدىق

2010 - يىلى 9 - ئاينىڭ 15 -

كۈنى

www.meripet.com

بارلىق ئوقۇرمەنلەرنىڭ خەۋىرىدە بولغىنىدەك، ئۇيغۇر ئانا تىلىنىڭ تەقدىرىدە ھازىرمۇ شىددەتلىك ھالدىكى يېڭى ئۆزگىرىشلەر يۈز بېرىۋاتىدۇ. بۇ جەھەتتىكى ئەڭ يېڭى ئەھۋالنى مۇشۇ 10 - سېنتەبىر كۈنى "تەڭرى-تاغ تورى" دا ئېلان قىلىنغان "ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى ئوتتۇرا ۋە ئۇزۇن مەزگىللىك مائارىپ پىلانىنىڭ پىكىر ئېلىش نۇسخىسى" ("新疆中长期教育规划纲要" 要征意见) تور بەت ئادرېسى مۇشۇ ماقالىنىڭ ئاخىرىدا بېرىلدى) دىن كۆرۈۋېلىش مۇمكىن. بۇ پىلاندا، 2012 -

يىلغىچە ئىككى يىللىق قوش
تىللىق تەييارلىق سىنىپلىرىنى
ئومۇملاشتۇرۇپ بولۇش،
2015 - يىلغىچە قوش تىللىق
مائارىپنى ئاساسىي جەھەتتىن
ئومۇملاشتۇرۇپ بولۇش،
2020 - يىلغىچە ئاز سانلىق
مىللەت ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ دۆلەت
تىلى ۋە يېزىقىنى پۇختا ئىگىلەپ
بولۇشىغا كاپالەتلىك قىلىش،
مىللىي - خەنزۇ ئوتتۇرا،
باشلانغۇچ مەكتەپلىرىنى
بىرلەشتۈرۈش خىزمىتىنى ياخشى
ئىشلەش، مىللىيلار ۋە خەنزۇلار
بىللە ئوقۇيدىغان سىنىپلار ۋە
«قوش تىللىق» سىنىپلىرىنىڭ
سانىنى ئاشۇرۇش، ئالىي

مەكتەپلەردىكى ئاز سانلىق
مىللەت ئەدەبىياتىغا دائىر
ئالاھىدە دەرسلەرنىڭ سىرتىدا،
ھەممە دەرسلەرنى خەنزۇ تىلىدا
ئوقۇتۇش دېگەنگە ئوخشاش
ماددىلار ئوتتۇرىغا قويۇلغان.

مەن يۇقىرىدىكى «پىلان» نى
كۆرۈش بىلەن تەڭ، يېقىندا
ئوقۇرمەنلەرگە تونۇشلۇق بولغان
كانگاس خانىم بىلەن ئەنگلىيە
ئابېردىن («Aberdeen»)
ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ پروفېسسورى،
دۇنيادا تونۇلغان قانۇن ۋە ئاز
سانلىق مىللەت تىلى
مۇتەخەسسسى، دوكتور روبېرت
دۇنبار بىرلىكتە يېزىپ، بۇ يىل
(2010 - يىلى) يېزىپ

تارقاتقان بىر كىتابنى ئوقۇدۇم.
بۇ كىتابنىڭ ئىسمى «يەرلىك
مىللەت بالىلىرى مائارىپىنى تىل
جەھەتتىكى ئىرقىي قىرغىنچىلىق
ۋە ئىنسانىيەت ئۈستىدىن
يۈرگۈزگەن جىنايەت، دەپ
قاراشقا بولامدۇ—بىر دۇنياۋى
نۇقتىئىنەزەر» دېگەندىن ئىبارەت
بولۇپ، ئۇنىڭ ئېلېكترونلۇق
نۇسخىسىنىڭ تور ئادرېسى مەن
مۇشۇ ماقالىنىڭ ئاخىرىغا
يېزىپ قويدۇم. بۇ كىتاب
جەمئىي 8 بابتىن تەركىب
تاپقان بولۇپ، ئۇلار
تۆۋەندىكىلەردىن ئىبارەت:

1. مۇقەددىمە ۋە خۇلاسە

2. يەرلىك مىللەت، قەبىلە ۋە

ئاز سانلىق مىللەت بالىلىرىنىڭ
مائارىپ ھوقۇقلىرى — قانۇنىي
ئاساسلار

3. تىل ۋە ئانا تىل نېمە
ئۈچۈن شۇنچە مۇھىم؟

4. بىلىم ئېلىش ھوقۇقى —
مائارىپ ئاساسلىرى

5. بىلىم ئېلىش ھوقۇقى ۋە بىر
قىسىم ئىقتىسادىي ئامىللار

6. يەرلىك مىللەت مائارىپى ۋە
خەلقئارالىق جىنايەت — ئىرقىي
قىرغىنچىلىق

7. يەرلىك مىللەت مائارىپى ۋە
خەلقئارالىق جىنايەت —
ئىنسانىيەت ئۈستىدىن

يۈرگۈزگەن جىنايەت
8. قايسى شەكىلدىكى مائارىپ

قانۇن ۋە تەتقىقات نەتىجىلىرىگە
ماس كېلىدۇ؟

بۇ كىتابتىكى بىر قىسىم
مەزمۇنلار مەن بىر قىسىم
«خەلقئارالىق مۇتەخەسسسلەر
نەزىرىدىكى يەرلىك مىللەت
مائارىپى ۋە ئانا تىل» دېگەن
ماقالەمدە تونۇشتۇرغان
مەزمۇنلار بىلەن ئوخشاش
بولۇپ، ئۇنىڭ 8-باب، 3-
بۆلۈمىدىكى «يەرلىك مىللەت،
تەبىقە ۋە ئاز سانلىق مىللەت
مائارىپىغا بېرىلگەن
تەۋسىيىنامە» دېگەن مەزمۇن
مېنى بۇ قېتىم ئالاھىدە جەلپ
قىلدى. شۇڭا مەن ئۇششۇ
ماقالەمدە ئاشۇ مەزمۇننى

تونۇشتۇرۇپ ئۆتۈشنى قارار
قىلدىم. ئەسلىدىكى كىتاب
جەمئىي 120 بەتلەك بولۇپ،
ئۇنىڭدىكى كۆپىنچە مەزمۇنلار
ئۇيغۇرلارنىڭ ئەھۋالىغا ناھايىتى
ماس كېلىدىكەن. شۇڭلاشقا
مەن ئىنگلىزچە بىلىدىغان
ئوقۇرمەنلەرگە ئەسلىدىكى
كىتابنى بىر قېتىم ئوقۇپ
چىقىشنى تەۋسىيە قىلىمەن.
شۇنداقلا مەن ئۇيغۇر
دىيارىدىكى قېرىنداشلاردىن بۇ
كىتابنىڭ ھەممىسىنى، ھېچ
بولمىغاندا ئۇنىڭ ئۇيغۇرلارغا
ماس كېلىدىغان قىسمىنى
ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىپ
نەشر قىلدۇرۇشنى تەشەببۇس

قىلمەن.

ھەممىمىزنىڭ خەۋىرىدە
بولغىنىدەك، ھازىرقى زاماندا بىر
ئىش قىلىشنىڭ ئەڭ توغرا
ئۇسۇلى ئىلمىي ئۇسۇلدىن
ئىبارەت. كانگاس خانىمىنىڭ
ئۇشبۇ كىتابىدا پۈتۈن دۇنيا
مىقياسىدا يەرلىك مىللەت
مائارىپى ئۈستىدە ئېلىپ
بېرىلغان بىر-ئىككى يۈز يىللىق
ئىلمىي تەتقىقاتلارنىڭ
نەتىجىسىدە ۋۇجۇدقا كەلگەن
ئىلمىي نۇقتىئىنەزەرلەر، ھەمدە
ئاشۇ بىلىملەرنى ئاساس قىلغان
يەرلىك مىللەت مائارىپىنى
قانداق يولغا قويۇش
توغرىسىدىكى ئىلمىي ئۇسۇللار

بايان قىلىنغان. مەن ھەر بىر
ئۇيغۇر قېرىنداشلاردىن كانگاس
خانم ئوتتۇرىغا قويغان بۇ
ئىلمىي ئۇسۇللاردىن تولۇق
خەۋەردار بولۇۋېلىشنى، شۇ
ئاساستا ھازىر ئۇيغۇر دىيارىدا
يولغا قويۇلۇۋاتقان «قوش
تىلىق مائارىپ» سىياسىتىنىڭ
ئاتوغرا تەرەپلىرىنىڭ قايسى
ئىكەنلىكىنى بىلىۋېلىشنى،
ئاندىن ئىمكانىيەت يار بەرگەن
دائىرە ئىچىدە ۋە قانۇنىي يوللار
بىلەن ھازىر ئۇيغۇر دىيارىدا يۈز
بېرىۋاتقان ئۇيغۇر مائارىپىدىكى
ناچار ئەھۋاللار ۋە ئاتوغرا
سىياسەتلەرنى ئۆزگەرتىش يولىدا
قولدىن كېلىشىچە تىرىشچانلىق

كۆرسىتىشنى ئۈمىد قىلىمەن.

يەرلىك مىللەت مائارىپىغا
بېرىلگەن تەۋسىيىنامە

تۆۋەندە مەن كانگاس
خانمىنىڭ يېڭى كىتابىدا
ئوتتۇرىغا قويۇلغان
«تەۋسىيىنامە» لەرنى
ئىمكانقەدەر ئەينەن بايان قىلىپ
ئۆتىمەن.

يەرلىك مىللەت، تەبىقە ۋە ئاز
سانلىق مىللەت مائارىپىغا
بېرىلگەن تەۋسىيىنامە:

1. ئانا تىل دەسلەپكى 8 يىل
ئىچىدىكى ئاساسىي ئوقۇ-

ئوقۇتۇش تىلى بولۇشى كېرەك
ھەقسىز مەكتەپ (ياكى دۆلەت
ئىگىلىكىدىكى مەكتەپ) لەردە

ئوقۇيدىغان يەرلىك مىللەت
بىلىملىرى كەم دېگەندەمۇ
دەسلەپكى 8 يىل ئىچىدە
ئۆزىنىڭ 1-تىلى ياكى ئانا
تىلىنى مەكتەپ تىلى قىلىپ
قوللىنىشى كېرەك. بولۇپمۇ
دەسلەپكى 6 يىل ئىچىدە
قەتئىي شۇنداق قىلىشى شەرت.
مەكتەپنىڭ سەككىزىنچى
سىنىپىدىن كېيىن ئانا تىل
مەكتەپ تىلى سۈپىتىدە
قوللىنىلمىغان تەقدىردەمۇ، ئۇ
داۋاملىق تۈردە سىنىپلاردىكى
دەرس سۆزلەش تىلى سۈپىتىدە
قوللىنىلىشى، ھەمدە پۈتۈن
ئوقۇ-ئوقۇتۇش جەريانىدا بىر
دەرس سۈپىتىدە ئۆتىلىشى

كېرەك.

2. بىر ھۆكۈمران ئورۇندىكى يەرلىك ياكى دۆلەت تىلىنى ياخشى ئۆگىتىش

يەرلىك مىللەت بالىلىرى بىر ھۆكۈمران ئورۇندىكى يەرلىك ياكى دۆلەت تىلىنى 2-تىل سۈپىتىدە ياخشى ئۆگىنىشى كېرەك. بۇ تىلنى بىر لايىقەلىك قوش تىللىق ئوقۇتقۇچى باشلانغۇچنىڭ دەسلەپكى يىللىقلىرىدىن باشلاپ ئۆگىتىشى، ھەمدە ئۇنى دەسلەپتە پەقەت ئېغىزىكى ئۆگۈنىشتىنلا باشلىشى كېرەك. ئۇنىڭدىن كېيىن بۇ 2-تىل بىر دەرس سۈپىتىدە ئىزچىل تۈردە

ئۆتلىشى كېرەك. بۇ تىل 2-
تىل ياكى چەت ئەل تىلى
سۈپىتىدە، 2- تىل ياكى چەت
ئەل تىلى پېداگوگىكىسى ياكى
ئۇسۇلى بىلەن ئۆتلىشى،
ھەرگىزمۇ بالىلارنىڭ ئانا تىلى
سۈپىتىدە ئۆتۈلمەسلىكى شەرت.
3. ئانا تىلدىكى ئوقۇتۇشتىن
بىر ھۆكۈمران ئورۇندىكى يەرلىك
ياكى دۆلەت تىلى ئوقۇتۇشىغا
كۆچۈش.

يۇقىرى دەرىجىلىك سىنىپلاردا
بەزى دەرىسلەر بىر ھۆكۈمران
ئورۇندىكى دۆلەت تىلى ياكى
خەلقئارالىق تىلدا ئۆتۈلسە
بولسۇ، ئەمما 7- سىنىپتىن
بۇرۇن ئۇنداق قىلىنماسلىقى،

ھەمدە پەقەت لايىقەتلىك
ئوقۇتقۇچىلار بولغان ئەھۋال
ئاستىدىلا شۇنداق قىلىنىشى
كېرەك.

زۆرۈر تېپىلغاندا تەنتەربىيە،
مۇزىكا ۋە تاماق ئېتىشكە
ئوخشاش بىر-ئىككى
ئەمەلىيەتچانلىقى كۈچلۈك
دەرسلەر تۆۋەن دەرىجىلىك
سىنىپلاردىن باشلاپ 2- تىلدا
ئۆتۈلسە بولىدۇ، ئەمما،
ماتېماتىكا، جەمئىيەتشۇناسلىق
ياكى تارىخقا ئوخشاش ئەقىل
ۋە تىل جەھەتتە يۇقىرى سەۋىيە
تەلپ قىلىدىغان دەرىجىلىك ئەڭ
بولمىغاندىمۇ 7- سىنىپقىچە
بالىلارنىڭ 1- تىلدا ئۆتۈلۈشى

كېرەك.

4. ئۇنىڭدىن باشقا تىللارنىڭ
بىر دەرس سۈپىتىدە ئۆتۈلۈشى
يەرلىك مىللەت بالىلىرىغا باشقا
(يەنى ئانا تىل ۋە 2- تىلدىن
باشقا) تىللارنىمۇ بىر دەرس
سۈپىتىدە ئۆگىنىش پۇرسىتى
يارىتىپ بېرىلىشى كېرەك. بۇ
تىللار ئەرەبچە، ئىنگلىزچە،
فرانسۇزچە، ھىندىستانچە،
ئىسپانىيەچە ۋە رۇسچە
قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.
5. ئارقا كۆرۈنۈش بىلەن زىچ
باغلانغان مەدەنىي مەزمۇن ۋە
ئۇسۇللار

ئانا تىلنى ئوقۇتۇش تىلى
قىلىشنىڭ ئۆزىلا كۇپىيايە

قىلمايدۇ. مائارىپ ۋە ئوقۇتۇش
ئۇسۇلىنىڭ مەدەنىي مەزمۇنى
مۇنداق ئىككى شەرتنى
قانائەتلەندۈرۈشى شەرت.
بىرىنچى، ئۇلار ئارقا كۆرۈنۈشكە
ئەھمىيەت بېرىدىغان بۆلىشى،
يەرلىك مىللەت بالىلىرى
ياشاۋاتقان مۇھىتقا ئۇيغۇن
كېلىدىغان بۆلىشى، يەرلىك
مىللەتنىڭ ئەنئەنىسى، بىلىم
قۇرۇلمىسى، قىممەت قارىشى،
تارىخى ۋە كىملىكىگە ھۆرمەت
قىلىدىغان بۆلىشى، يەرلىك
مىللەتنىڭ سۆزلىشەلەيدىغان ۋە
ساۋاتلىق مىللەت بولۇش
سالاھىيىتىگە ھۆرمەت قىلىدىغان
بۆلىشى، ھەمدە ئوقۇتۇش

ئۇسۇلى يەرلىك مىللەت
خەلقلىرى قوبۇل قىلالايدىغان
ئۇسۇل بۆلىشى كېرەك.

ئىككىنچىسى، ئوقۇتۇش
ئۇسۇللىرى بىلەن ئوقۇتۇش
مەزمۇنلىرى بىللەرنىڭ ۋە ئۇلار
ياشاۋاتقان جەمئىيەتنىڭ
سەرگۈزەشتىلىرى بىلەن
بىلىملىرىدىن باشلىنىشى، ھەمدە
بىللەرنى كۈندىلىك
ئەمەلىيەتچان تەپەككۈرىدىن
ئىلمىي تەپەككۈرغا ئېلىپ
بارىدىغان بۆلىشى كېرەك.

6. مۇكەممەل تەربىيەلەنگەن
قوش - تىللىق ياكى كۆپ - تىللىق
ئوقۇتقۇچىلار

شۇ نەرسە ئۆز - ئۆزىدىن

ئايديڭكى، ئوقۇتقۇچىلار چوقۇم
مۇكەممەل تەربىيىلىنىشى
كېرەك. ئۇنىڭدىن باشقا زۆرۈر
بولغان يەنە بىر نەرسە شۇكى،
يەرلىك مىللەت بالىلىرىنى
ئوقۇتىدىغان ئوقۇتقۇچىلار ئەڭ
كەم دېگەندە قوش-تىللىق
بۆلىشى شەرت. يەككە تىللىق
ئوقۇتقۇچىلار، بولۇپمۇ بالىلارنىڭ
ئانا تىلىنى بىلمەيدىغان
ئوقۇتقۇچىلار، ئىككى خىل تىلنى
ئۆز-ئارا سېلىشتۇرالمايدۇ،
شۇنىڭ بىلەن بالىلار بىلەن
بىرلىكتە ئىككى خىل تىلدا
نېمىنىڭ ئورتاق ئىكەنلىكىنى ۋە
نېمىنى ئايرىم-ئايرىم
ئىگىلىمىسە بولمايدىغانلىقىنى

بايقىيالمايدۇ. ئۇنداق
ئوقۇتقۇچىلار بالىلارغا ياردەم
قىلىپ، يەككە تىللىق بالىلاردا
يوق بولغان، پەقەت يۇقىرى
سەۋىيىلىك قوش-تىللىق ۋە
كۆپ-تىللىق بالىلاردا بار
بولغان پايدىلىق ئامىللارنى
بالىلارغا بىلدۈرەلمەيدۇ.
شۇنداقلا بىر يەككە تىللىق
ئوقۇتقۇچى قوش-تىللىق بولۇش
يولىدا تىرىشىۋاتقان بالىلار
ئۈچۈن بىر ياخشى ئۆرنەكمۇ
بولالمايدۇ.

7. يەرلىك مىللەت ئاتا-
ئانىلىرى، جەمئىيىتى ۋە
مائارىپ ئەمەل ئەھلىلىرى
ئوقۇ-ئوقۇتۇش تاللاشلىرى

ھەققىدە يېتەرلىك، ئىلمىي-
تەتقىقات ئاساسىغا قۇرۇلغان
بىلىملەرگە، ياخشى ئۆلگىلەرنى
يانتىش يولىدا ئادۋوكاتلىق
قىلىشقا موھتاج.

يەرلىك مىللەت ئاتا-ئانىلىرى
ئۆز پەرزەنتلىرى ئۈچۈن ھەر
خىل ئوقۇ-ئوقۇتۇش
تاللاشلىرىغا ئىگە قىلىنىدىغان
بولسا، ئۇلار ئالدى بىلەن كۆپ-
تىللىق مائارىپنىڭ جەريانلىرى
ۋە ئۇسۇللىرى ھەققىدە،
شۇنداقلا ئوخشىمىغان
تاللاشلارنىڭ ئوخشىمىغان
ئۇزۇن-مۇددەتلىك ئاقىۋەتلىرى
ھەققىدە پۇختا ئىلمىي تەتقىقات
نەتىجىلىرىگە ئاساسلانغان

ئۇچۇرلارغا ئېھتىياجلىق بولىدۇ.
ئەگەر ئۇلار بۇنداق ئۇچۇرلارغا
ئېرىشەلمەيدىكەن، بىر ت
قانۇندا بەلگىلەنگەن، يەرلىك
مىللەت خەلقى چوقۇم بەرمىسە
بولمايدىغان «تولۇق چۈشىنىپ
تۇرۇپ بەرگەن ماقۇللۇق»
دېگەن نەرسە مۇمكىن ئەمەس
بولۇپ قالىدۇ، ياكى ئۇ بىر
ساختا نەرسىگە ئايلىنىپ
قالىدۇ. مائارىپ ھوقۇق
ئىگىلىرىمۇ مۇشۇنداق ئۇچۇرلارغا
ئېھتىياجلىق – ھازىر ئۇلارنىڭ
ئىنتايىن ئاز بىر قىسمىلا بۇ
جەھەتتە يېتەرلىك ئۇچۇرغا
ئىگە بولۇپ، ھازىرقى نۇرغۇن
قارارلار نادانلىق ئاساسىدا

ئېلىنىۋاتىدۇ. ياخشى ئۆلگىنى
ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈشكە قارىتىلغان
ئادۋوكاتلىق، ئۇلار ئۈچۈن
ئېلىپ بېرىلىدىغان بەس -
مۇنازىرە ۋە ئۇلارغا تايانچ
بولدىغان تەتقىقاتلار كەم بولسا
بولمايدىغان نەرسىلەردۇر.

8. سۈپەتلىك مائارىپ
تۈزۈلمىسىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرۈش
ئۈچۈن مەكتەپلەردە ۋە
جەمئىيەتتە سىستېمىلىق
ئۆزگەرتىش ئېلىپ بېرىشقا توغرا
كېلىدۇ. بۇ ھازىرقى سىستېمىنىڭ
ئىنسانىيەتكە قانداق زىيانلارنى
ئېلىپ كېلىدىغانلىقى
توغرىسىدىكى بىلىملەرنىمۇ ئۆز
ئىچىگە ئالىدۇ.

مەكتەپ جەمئىيەتنىڭ
ئەينىكىدۇر. جەمئىيەتنىكى
سىستېمىلاشقان تەكشۈرۈلۈك
مەكتەپلەر ئىچىدىمۇ ئەكس
ئېتىدۇ ۋە پەيدا بولىدۇ. يەرلىك
مىللەتلەر، تەبىقە خەلقلىرى ۋە
نۇرغۇن ئاز سانلىق مىللەتلەر
جەمئىيەت بالدېقىنىڭ ئەڭ
ئاستىدا تۇرىدۇ. ھازىر
ئوخشىمىغان دەرىجىلەرنىڭ
ھەممىسىدە سىستېمىلىق
ئۆزگەرتىش ئېلىپ بېرىش زۆرۈر.
ھوقۇقدارلارنىڭ ھازىرقى
سىستېمىنىڭ يالغۇز يەرلىك
مىللەتلەر ۋە ئاز سانلىق
مىللەتلەرگە ئېلىپ كېلىدىغان
زىيانلىرى ھەققىدىلا ئەمەس،

ئۇنىڭ پۈتۈن دۇنيا
جەمئىيەتلىرىگە ئىقتىسادىي،
مائارىپ ۋە ئىجادچانلىق
جەھەتتىكى ئىسراپچىلىق
ئارقىلىق ئېلىپ كېلىدىغان
زىيانلىرى ھەققىدىكى تېخىمۇ
كۆپ ئۇچۇرلارغا ئېھتىياجى بار.
ھازىرقى سىستېما مەكتەپلەردە
تىل جەھەتتىكى كۆپ-
رەڭلىكنى ئازايتىپلا قالماي،
بىئولوگىيە جەھەتتىكى كۆپ-
خىللىقنى قانداق ساقلاشقا
ئائىت بىلىملەرنىمۇ يوقىتىپ، شۇ
ئارقىلىق يەر شارىدىكى ئىنسانلار
ئۈچۈن ناچارلىشىپ مېڭىۋاتقان
بىر شەرت-شارائىتى ۋۇجۇدقا
كەلتۈرۈۋاتىدۇ. بىزنىڭ بۇ

كىتابىنى يېزىشتىكى مەقسىتىمىز،
ئوقۇرمەنلەرنى نىپمە ئۈچۈن
ئۆزگەرتىش ئېلىپ بېرىش
كېرەكلىكى، قانداق
ئۆزگەرتىشلەرنى ئېلىپ بېرىش
كېرەكلىكى، ۋە ئىنسانلار دۇچ
كېلىدىغان قىيىن ئۆتكەللەرنىڭ
نىپمە ئىكەنلىكىنى چۈشىنىش
ئۈچۈن زۆرۈر بولغان بىر قىسىم
قوراللار بىلەن تەمىنلەشتىن
ئىبارەتتۇر.

ئاخىرقى سۆز

دۆلەت ۋە مىللەتپەرۋەرلىك
يالىغۇز بىر ئىدىئولوگىيە ياكى
سىياسەتنىڭ بىر شەكلى بولۇپلا
قالماي، ئۇ بىر مەدەنىيەت

ھادىسىسى بولۇپمۇ ھېسابلىنىدۇ.
شۇڭلاشقا مىللەتپەرۋەرلىك
ئىدىئولوگىيىسى بىلەن
مىللەتپەرۋەرلىك ھەرىكىتى
مىللىي كىملىك بىلەنمۇ ناھايىتى
زىچ باغلانغان بولۇپ، ئۇ بىر
كۆپ ئۆلچەملىك ئۇقۇمنى
تەشكىل قىلىدۇ، ھەمدە بىر
ئالاھىدە تىل، بىر قىسىم
ھېسسىياتلار ۋە سىمۋولزىمىمۇ
ئۆز ئىچىگە ئالغان بولىدۇ.
شۇنىڭ ئۈچۈن تارىختا ئۆتكەن
نۇرغۇن ھۆكۈمدارلار باشقا بىر
مىللەتنى ئاسىلماتسىيە قىلىپ
يوقتىشتا، ئىشنى ئالدى بىلەن
ئۇلارنىڭ تىلىنى يوقتىشتىن
باشلىغان. جۇڭگودىكى بىر

يۇقىرى دەرىجىلىك خەنزۇ
ئەمەلدارنىڭ يېقىندا «مىللىي
مەدەنىيەتنىڭ گۈللىنىشى،
ھەممىدىن بەك تىلنىڭ
گۈللىنىشىدىن ئىبارەت. تىل –
بىر مىللەتنىڭ جېنى. بىر
مىللەتنى كۆڭۈلدىكىدەك
كونترول قىلىشنىڭ ئەڭ ياخشى
ئۇسۇلى – ئۇنىڭ تىلىنى ئاستا-
ئاستا يوقىتىشتىن ئىبارەت.»
دېگىنىمۇ يۇقىرىدىكى ئىلمىي
ئۇقۇمغا ئاساسلانغان.

ھەممىزنىڭ كۆرۈپ
تۇرغىنىدەك، ئۇيغۇر تىلى ھازىر
ھەر خىل خىرىسسالارغا دۇچ
كېلىۋاتىدۇ. لېكىن، ئۆزىمىزنىڭ
ئانا تىلىنى قوغداپ قېلىشتا، بىز

ئۇيغۇرلار ھازىر پۈتۈنلەي چارىسىزمۇ ئەمەس، ھەمدە مەڭگۈ پۈتۈنلەي چارىسىزمۇ قالمىمىز. مېنىڭ بۇ يەردە ئوقۇرمەنلەرگە مۇنداق بىر ھېكايىنى سۆزلەپ بەرگۈم كېلىۋاتىدۇ. بىر ئوغۇل بالا دادىسى بىلەن بىر يېزا يولىدا مېڭىپتۇ. ئۇلار بىر ئۆرۈلۈپ چۈشۈپ يولنى توسۇۋالغان چوڭ دەرەخنىڭ قېشىغا كەلگەندە، بالا دادىسىدىن سورايتۇ: «دادا، سېنىڭچە مەن بۇ دەرەخنى يۆتكىۋېتەلەيمەنمۇ؟» دادىسى دەپتۇ: «ئەگەر سەن بارلىق ئارتۇقچىلىقنى ئىشقا سالساڭ، مېنىڭچە ئۇنى چوقۇم

يۆتكىۋېتەلەيسەن.» بالا بارلىق
كۈچى بىلەن بۇ دەرەخنى
كۆتۈرۈشكە، تارتىشقا ۋە
ئىتتىرىشكە ئۇرۇنۇپتۇ، ئەمما
ئۇنى مەدەرىلتالماپتۇ. شۇنىڭ
بىلەن ئىرادىسىدىن قايتقان
ھالدا دەپتۇ: «دادا، سەن
خاتالىشىپسەن. مەن ئۇنى
يۆتكىيەلمەيدىم.» دادىسى
دەپتۇ: «يەنە بىر قېتىم سىناپ
باق.» بۇ قېتىم بالا دەرەخ بىلەن
ھەپلىشىۋاتقاندا دادىسى كېلىپ
ياردەملىشىپتۇ، ھەمدە ئىككىسى
بىرلىكتە دەرەخنى يولنىڭ بويىغا
ئىتتىرىپ چىقىرىپ قويۇپتۇ.
شۇنىڭدىن كېيىن دادىسى
دەپتۇ: «بالام، 1 - قېتىم سەن

ھەممە ئارتۇقچىلىقنى ئىشقا
سالمايدىك—سەن مەندىن
ياردەم سورىمىدىك.»

بۇ ھېكايە بىزگە مۇنداق بىر
مۇھىم دەرسنى ئۆگىتىدۇ:
دۇنيادا نۇرغۇن ئىشلار باركى، بىز
ئۇلارنى يالغۇز قىلالمايمىز، بۇ
دېگەنلىك ئۇ ئىشلارنى قىلغىلى
بولمايدۇ، دېگەنلىك ئەمەس.
ھەممىمىزنىڭ ئەتراپىدا بىز ئىشقا
سىلىپ، ئۆز ئىشانىمىزنى
ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن
پايدىلانماق بولىدىغان نۇرغۇن
مەبلەغلەر بار. بۇ يەردىكى
مۇھىم نەرسە ئۆزىمىزنىڭ بارلىق
ئالاھىدىلىكىدىن تۇلۇق
پايدىلىنىشنى ئۆگىنىش. بۇ

ئالاھىدىلىك ئۆز-ئۆزىنى
تىزگىنلەش تۈزۈمى، ئىرادە ۋە
مۇھەببەت قاتارلىق ئىچكى
مەبلەغلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە
ئالىدۇ. شۇنداقلا تاشقى
مەبلەغلەرنىمۇ ئۆز ئىچىگە
ئالىدۇ.

مەن ئۇششۇ يازمىنى
تۆۋەندىكى ئىككى ئابزاس سۆز
بىلەن ئاخىرلاشتۇرمىەن. بىر
خەلقئارالىق مۇتەخەسس
يېقىندا ئۇيغۇر تىلىنىڭ ھازىرقى
ئەھۋالى ئۈستىدە توختالغاندا
مۇنداق دېگەن: «ئۇيغۇرلار
ئۈمىدۋارلىقنى يوقاتماسلىقى
كېرەك. خۇددى بىر قەدىمكى
پەلسەپىنىڭ دېگىنىدەك، بىز ئۆز

ئاندىكى زىلزىلىرىمىزدا
ئۈمىدسىزلىنىشكە مەجبۇرى
بولساقمۇ، ئۆز ھەرىكىتىمىزدە
ئۈمىدۋار بۆلىشىمىز كېرەك.»
يەنە بىر خەلقئارالىق
مۇتەخەسسس مۇنداق دېگەن:
«مەن بۈگۈن ئىسپانىيىدىكى بىر
كونفېرېنستا بېرىناردو ئاتزاگا
(«bernardo atxaga») نىڭ
سۆزىنى ئاڭلىدىم. ئۇ ئۆز
سۆزىدە ئۆزىنىڭ داۋاملىق ھالدا
ئانا تىلى ئوسكېرا
(«eusquera») نى ئىشلىتىش
ھوقۇقى، ھەمدە فرانكو
(«franco») دەۋرىدە ئۆز
بېشىدىن ئۆتكۈزۈلگەن
جىمىقتۇرۇش سىياسەتلىرى

ئۈستىدە توختالدى. مەن
كاتالان («catalan») دا ئۆز
بېشىمدىن ئۆتكۈزگەن ئىشلار
بىلەن سېلىشتۇرغاندا، ماڭا
ئۇنىڭ دېگەنلىرىنىڭ ھېچ
قايسىسى غەلىتە، يېڭى، ياكى
باشقىچە تۇيۇلمىدى. جۇڭگو
ھۆكۈمىتى ئۇيغۇرلار ئۈستىدىن
يۈرگۈزۈۋاتقان قورقۇتۇش
سىياسىتى يۇقىرىقىلار بىلەن
ئوپمۇ-ئوخشاش. بۇ يەردىكى
ئەڭ ئېچىنىشلىق ئەھۋال شۇكى،
بىز ئىسپانىيىدە 44 يىل
دەردىنى تارتقان سىياسەت
ناتىزى ھۆكۈمىتىنىڭ بىر ئوڭچىل،
ئىتتىپاقىي ئوڭچىل،
دىكتاتورلىقىدىن كەلگەن

بولۇپ، ھازىر جۇڭگودا
ئۇيغۇرلارنىڭ بېشىغا كەلگەن
سىياسەت بولسا سولچىلاردىن
كېلىۋاتىدۇ. مېنىڭ يەر شارى
يۈزىدىكى ئۇزۇن مۇددەتلىك
ھاياتىم ماڭا شۇنى ئۆگەتتىكى،
بىزنىڭ دىكتاتورچىلارغا تاقابىل
تۇرالايدىغان بىردىن-بىر
قوراللىق بىزنىڭ يۈرىكىمىزدىن
ئىبارەت. بۇ ئۇچۇر ئۇيغۇر تىلىدا
سۆزلىشىدىغان بارلىق كىشىلەرگە
يېتىپ بېرىشى كېرەك. ئۇلار
ئۇيغۇر تىلىدىن ھەرگىزمۇ ۋاز
كەچمەسلىكى كېرەك.
ئۇيغۇرچىنى تويىدا ۋە باشقا
كۆڭۈل-ئېچىش پائالىيەتلىرىدە
ئىشلىتىشى كېرەك. مەتەم

مۇراسىمدا ۋە ئازابلانغاندا
ئىشلىتىشى كېرەك. ئائىلىدە ۋە
بالىلارغا ئىشلىتىشى كېرەك.
ئۇنىڭدىن ھەرگىزمۇ ۋاز
كەچمەسلىكى كېرەك. ئەگەر
بىزنىڭ خەلقىمىز ئۆزىمىزنىڭ ئانا
تىلىنى ۋاسكونىيا، كاتالونىيا،
گالىشىيا ۋە ۋالەنشىيان
vasconia, catalonia, »
 («galicia, valencian
رايونلىرىدىكى بىر-بىرى بىلەن
يېقىن ئارىلاشقان ۋاقىتلىرىدا،
مۇھەببەتلەشكەن ۋاقىتلىرىدا،
قايغۇرغان ۋاقىتلىرىدا ۋە
كۈندىلىك تۇرمۇشىدا ئىشلىتىپ
تۇرمىغان بولسا، بىزنىڭ تىلىمىز
ئاللىقاچان يوقىلىپ كەتكەن

بولاتتى. ئەمما، ئانا تىلنى
خۇسۇسى ھاياتتا قوللىنىشنىڭ
ئۆزىمۇ بىر قوللىنىش. بىزنىڭ ئانا
تىلىمىز مەكتەپتە ئۆتۈلمىگەن
بولسىمۇ، خەلقىمىز ئۇنى
ئۆزلۈكىدىن ئۆگەندى. گەرچە
بىز ئىنتايىن ئۇزۇن ۋاقىت
ساقلىغان بولساقمۇ، بىز ئەڭ
ئاخىرىدا ئۆز ئانا تىلىمىزنى
ئاممىۋى سـورۇنلاردا
ئىشلىتەلەيدىغان ھوقۇققا قايتا
ئېرىشتۇق. بىزنىڭ يۈرىكىمىزنى
ھېچ كىم يېڭەلمەيدۇ. ئۇنى
پەقەت ئۆزىمىزلا يېڭەلەيمىز.»

(بۇ ماقالىنى ھېچ كىمدىن
رۇخسەت سورىماي، مەنبەسىنى
ئەسكەرتكەن ھالدا باشقا ھەر
قانداق تور بەتلەردە ئېلان
قىلىشىڭىز بولۇۋېرىدۇ)